

Slovenski Glasnik

Prava pesnica za narod

Štev. 10. - 2. Leto.

30. MAJA 1943.

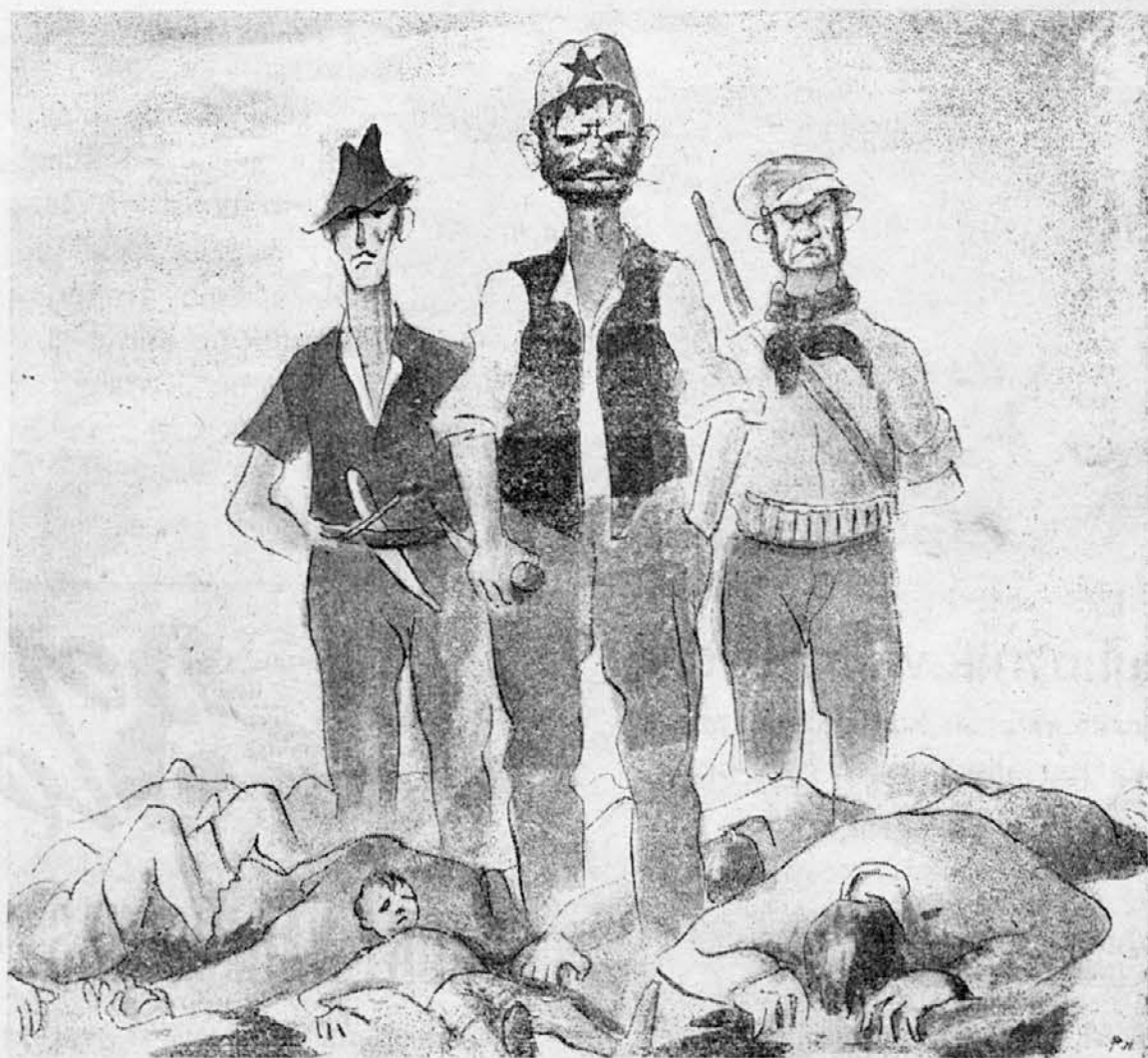
IZIDE VSAKIH ŠTIRINAJST DNI

RDEČA ZVEZDA

Kaj je ta rdeča zvezda ki štrli na umazanih kapah šumarjev? Pokriva s svojo krvno in pogubonosno barvo spačene obraze protivnikov slehernega socialnega reda: hoče predstavljati program novega življenja, pa je simbol smrti, hoče predstavljati grb največje civilizacije XX. stoletja, pa je znak barbarstva.

Pod tisto zvezdo se skriva ostudna bolezen: komunizem. To je politična zmešnjava, katera ruši vaše cerkve, to je kletva ki vpije da Bog, vaš Bog ljubezni in usmiljenja, sploh ne obstoja! Ona razkosava vašo družino, vas uči da je treba odvreči vezo sv. zakona, da so vaše žene, žene vsih, da so se rodili vaši otroci kot otroci neznanih, ki bodo uvrščeni v krдела neznanih, brez starišev in brez bratov, brez spoštovanja za tradicije lastne zemlje, brez svojega Boga. Rdeča zvezda vam vzame vaše hiše, ki predstavljajo sad poštenega dela vaših očetov, zatočišče vaših bolečin, tempelj vaših spominov, zibeljka vašega veselja. Rdeča zvezda vam kliče, da ni nič več vašega, da vse pripada boljševiški pošasti!

Ona je program komunizma, ki ne more biti spremljan od nobenega prepričanja, katero ne more doseči nobeno normalno udeleževanje kake stranke in katero ne more razširiti nobena propaganda, temveč to je živalska teorija, ki se uveljavlja samo s silo in z največjo krutostjo: divjaška dela katera izvršavajo partizani pred očmi teroriziranih poštenih ljudi. Pokoljene žene in otroci, sežgane in oskrunjene cerkve, družinam ugrabljeni možje, razrušene in oropane hiše: evo, to je pot h komunizmu!

„Partizani se vsaki dan javljajo pri italijanskih vojaških posadkah, v malih skupinah se predajajo, prosijo da se jim ohrani življenje in da se jih vzame pod zaščito.“

Zakaj se dogaja vse to? Zakaj ta številna in neprestana zapuščanja partizanskih oddelkov?

Pa to je naravno! In neizbegljivo da se tako dogaja!

To so možje ki so mirno živeli v svojih hišah, brezskrbno delali za svoje družine, dokler jih niso nekega dne odvedli z grobo silo šumski razbojniki ter jih primorali da se žrtvujejo za neko mračno stvar. In tedaj so ti ljudje izkusili vso potrlost in obupnost neprestanega bežanja, stud na okrutno delo, katerega so bili očitvidci, brezpotrebne napore, trpljenja in lakote, strah za epidemične bolezni, katere so jim pokosile sotrpince, brez da bi si mogli na kak način pomagati.

Spoznali so, da jim je preostajala samo ena rešitev: ona ki se nahaja pod zastavo italijanskih vojaških posadk.

SEDAJ ONI PRAVIJO: «NIKOLI VEČ V STRAŠNE KOMUNISTICNE BANDE».

Sežgana in oskrunjena cerkev: viden je znak da so bili tu partizani.

Italijanska avtomobilna edinica je zbrala kmetje, katerim je uspelo pobegniti pred partizanskim krdelom ki je naralilo v neko bosansko vasico.

Italijanski vojaki s svojim orožjem in s svojo požrtvovalnostjo branijo balkanske narode pred boljševiško pošastjo

Dobro merjeni možnarjev strel bo zadel skrite partizane, jih bo zbegal in razgнал. Vojaki mirni in gotovi čakajo na uspeh tega njihovega nezmožljivega orožja.

Tudi velik trud in napor po razrvani vzpenjajoči se cesti z strelno puško na rami med neprestanim šviganjem sovražnih svinčenk bo imel za močne in junaške italijanske vojake plačilo: s smrtonosnim orožjem se bodo vrgli z vso silo na odpor-nike, jih bodo razpršili in uničili ter tako očistili ozemlje teh komunističnih roparjev, ki mučijo mirno prebivalstvo.

SVINČENKE KOT ZDRAVILLO

(ITALIJANSKI VOJAK PRIPOVEDUJE)

Neka strelska četica zasede vasico B. po treh dneh gerilske bitke. Hiše so bile uničene, prebivalci pa sprejmejo vojake tihi in trudni. Dihal se je še zrak komaj končane boja. Vidiš, reče poročnik Corsi, zdravnik nase čete, «kraj kjer so prej bili partizani in ki so jih morali zapustiti, nas spominjajo na Atilo. Tam kamor so Huni šli ni rasla niti trava več. Tako tu». Jaz sem se zamislil in videl da se zgodovina le ponavlja: vedno ista borba med dobrim in slabim.

Ko sva se tako pomenkovala, sva opazila nekaj moških, ki so iz nekega temnega hleva nekaj vlekli. Se približava. Na tleh je ležal mlad, suh, raztrgan in silno blede mladenič, katerega, ker je zbolel za trebušnim legarjem so partizani zapustili. Corsi ga je ukazal prenesti v neko bližnjo hišo in mu začel nuditi prvo pomoč: fant je rahlo ječal. Čez nekaj dni, ko se je zdravnik povrnil k njemu smo slišali njegovo zgodbo, ki po krutosti nima primerov. Govoril je tiho: «Da sem živ je čudež. Partizani, kadar kdo zboli v kakšnem kraju, ga zapustijo kjer si bodi. Približajo se mu ne več iz strahu pred boleznijo. Mene so prenesli v tišči temni hlev kjer sem našel starčka in dva otroka, ki so tudi imeli tifus. Starček je umrl čez tri dni in nikogar ni bilo, da bi ga odnesel. Dan na dan sem čakal, da bi kdo prišel, da me ustrelji, kajti partizani se na tak način rešijo bolnikov. Če vas ne bi bilo bi jaz umrl od lakote in žeje, kot sta umrla otroka, ki sta bila z menoj. Ali pa bi prišla komisarka in bi ukazala nas ustreliti tam kjer smo bili: en tovaris bi izza vrat streljal na naš kup. In tako bi bil rešen».

Ta zgodba nas je močno pretresla. Zvečer smo zvedeli, da mati in brat našega bolnika sta bila ustreljena v svoji lastni hiši, ker sta dobila tifus. Preostali ni še o tem nič znal.

Duhovnik vam govori:

„Borite se proti komunizmu, pomagajte Italijanom kateri vas branijo od njegove pogube.“

Krutost partizanov, oskrunjenja, zanikanje Boga, je morala Cerkev obsoditi, ker vidi v komunizmu velikega sovražnika vere. V Ravni Gori, ob priliki neke verske manifestacije, se je župnik pridružil civilnim oblastem v borbi proti komunizmu s tem, da je hvalil italijanske vojake, ki žrtvujejo lastna življenja na balkanski zemlji v obrambo civilizacije. Isto tako je pop v Metkoviću govoril narodu naj ljubi in sledi Italijane, ki ščitijo cerkve, rešavajo prebivalstvo od krvoločnih partizanov. In tako se dogaja tudi v drugih krajih, kjer je Cerkev, po ustah duhovščine, izrekla javno obsodbo nad komunističnimi razbojniki, poveljajoč italijansko vojsko, neprodrljivo versko gradišče.

Na žalost so se našli tudi duhovniki (na srečo v malem številu), katerih vedenje ni bilo v skladu s tem, ker so zavzeli popolnoma drugo stališče. Ali so mogoče že pozabili vse zločine? Sežgane cerkve? Oskrunjene svete podobe? Oltarje katere so spremenili v jasli? Mučenje duhovnikov? Ali pa jim slepo sovraštvo italijanstva tako zamračila um, da so počeli tudi oni z bogokletstvom? Taki duhovniki so hujši od partizanov ker mesto orožja rabijo svoj strupeni jezik. Oni so odpadniki.

POZOR! VARAJO VAS!!!

Tito je izdal razglas za posojilo v korist partizanov.

TO JE PRAVI BREZOBRAZENEČ!

Pravi da bo denar služil v pomoč za komunistično borbo.

AKORAVNO JE NJIH BORBA ŽE IZGUBLJENA!

Pravi da bo denar služil za škodo pretrpljeno od prebivalstva.

KDO PA NE POZNA VSE ZLOČINE PARTIZANOV NA ŠKODO NESREČNEGA NARODA!!!

Pravi da se bodo plačale 3% obresti.

S KATERIM DENARJEM? MOGOČE Z ONIM KATEREGA SE NIMA!!!

Podpisujte...

PREVARA BO PRIŠLA POZNEJE NA DAN!!!

